

העור והרוטב

פרק תשעי חולין

קבו

עין משפט
נר מצוה

סב א מיי כ"ס מכל
סומא פת כל"ו :

ס"ג ומי עלה ורבי יוסי מטבר אהייא חי ינמא אסיפא הנא קמא נמי
סארי מטבר אללא ד' דקאמר ת"ק הבית טמא חי משום דרך טומאה
ללאח ס' ולא גרסינן אללא לוא ארישא דהא זרישא כהניא תנן זה ורבי
יוסי מטבר : חי ינמא אסיפא - וכדקאמי, הא ת"ק נמי מטבר : אללא :

אם י"ס זולארו פוחה טפה ס' - תימא חי זולארו של כלב חשיב דבר
שאין מקבל טומאה כי י"ס זולארו פוחה טפה מאי הוי נה דרבי
מאיר חיה ליה חוקקים להשלים מ"מ הא ממעט הבשר הא האירי מעטת
ואינה יכולה טומאה לנבא וחי חשיב דבר המקבל טומאה היכי קאמר ר'
יוסי רואים את חלל הטומאה הא

שמעיה לת"ק דקאמר הבית טמא כל
היכא דמשכחת חדא מנהגא דרי טעמי
חי משום דרך טומאה ללאח בגון רישא
די"ס זה פוחה טפה דאין כהן טומאה
טמונה אללא משום דסופה ללאח וחי
משום דטומאה טמונה בנקעת מדנקע
רישא י"ס זה פוחה טפה והנא סיפא
עלה העמידה כפתח ופתחה לחון הבית
טהור והטעין מינה טעמא ד"ס זה
פוחה טפה דאין כהן אללא טומאה
טמונה הא חי זה פוחה טפה אפילו

ותני עלה רבי יוסי משה אהייא אילימא
אסיפא ת"ק נמי טהורי קא מטבר, אללא
דקאמר ת"ק טומאה בתוכה הבית טמא: אי
משום דדרך טומאה לציאתא משום דטומאה
טמונה בוקעת וקא"ל רבי יוסי דקאמר דרך
טומאה לציאת יכול היא לרועיאה לחצאין או
לשורפה במקומה ודקאמר טומאה טמונה
בוקעת, טומאה טמונה אינה בוקעת, דרמי דר'
יוסי אדר' יוסי דרנן דהבלב שאכל בשר מת

אם אין בחללה טפה חיט מביא ואמאי
והא חיט יטל לתוך ורבי ורבי האו כפתוח
לביט ומיאו אפשר דמ"מ לרבי יוסי
הבית טהור דכיון שאין בחלל טפה אין
כהן שימשוך טומאה לבית ופסקת
הטומאה בחון אך קשה נה דבשר
אפשר שאיט תונן עלמות אמאי אין
חוליסין ל"ל כיון דחיה ליה לר"מ חוקקין
וי"ס כהן אייר קתא דהעלמות אין
טומאים כל הנקב אללא ממעטין
ומסתמא אין מבטלין וסופו להוסיאם
משם לא חיטי כדפרישית פ' לא יחפור
(ב"ב דף י"ז): מאי לוא אלן
זולארו פוחה טפה - ורואין הייט
רואין את הטומאה אם היא כנגד
השקף או לא: אמר רבא ה"ק ס"ו -
לא הוה מני למימר דהש זולארו פוחה
טפה קאי ולא בא לחנוק אללא דלא
חשיב לשקף אללא ורואין זולארו כלב
קאי דלא שייך למימר לשון רואין אללא
דהא מונה קמן אללא אטומאה שהיא
בפנים או אחלל שייך עמר רואין:
אנן בתיב חלל חלונין - ורמי דלא
כפי חלל טפה לטעמיה דחיה

ל"ו
[ע"ב מ"ב ר"א א"ו]
ב"ב דף י"ז ע"ב
ב"ב דף י"ז ע"ב

אלה פיר' מ"

העמידה כפתח ופתחה לחון, הבית
טמא מפני טומאה טמונה בוקעת
והי כאלו מוטלת בקרקע הבית והבית
מאחיל עליה: וקא"ל ר' יוסי - ברישא
דקאמר נבי י"ס זה פוחה טפה הבית
טמא מפני שדרך טומאה ללאח יטל
הוא להוסיאם לחלון: ודקאמר -
בסיפא הבית טהור וטעמא ס' משום
דנקט ברישא י"ס זה פוחה טפה הא
אין זה פוחה טפה הבית טמא משום
דטומאה טמונה בוקעת, לוא מילתא
היא דטומאה טמונה אינה בוקעת:
הכלב שאכל בשר המת ומה הכלב -
דחיה חי אפילו כנגס לבית הבית טהור
כדלמא כבהמה המוקשה (ל"ג דף ע"א)
דטומאה הבלועה בבעלי חיים אינה
טמונה: ומטל על האסקופה - זולארו
לפנים: אם י"ס זולארו פוחה טפה -
רוחב טפה זולארו: מביא את הטומאה:
ו משום דדופט העליון מאחיל על
הטומאה וראשו הגבי ממשיך האהל
לבית ויולאה דרך פיו לבית ואפי"ן דאין
לה אללא שחללו טפה סבר ר"מ דממשיך

ומת הכלב ומטל על האסקופה ר"מ אומר אם
יש בצוארו פוחה טפה מביא את הטומאה,
ואם לאו אינו מביא את הטומאה ר' יוסי אומר
"דחיה" מנגד השקף ולפנים, הבית טמא,
מנגד השקף ולחון, הבית טהור, רבי אלעזר
אומר: פ"ו לפנים הבית טהור, פ"ו לחון הבית
טמא מפני שטומאה יוצאה דרך שוליו, רבי
יהודה בן בתירא אומר ב"ן כך וב"ן כך הבית
טמא מאי לאו יאמין בצוארו פוחה טפה הא

רבי יוסי וש"מ טומאה טמונה בוקעת אמר
רבא רואין את חלל הטומאה קת"ו רבי יוסי
בתרתי פליג, וקא"ל לר' מאיר: דקאמר כי יש
בצוארו פוחה טפה מביא את הטומאה אנן
בתיב חללה חלונין וקאמר ר' (הבית)
(כולל) טמא, מנגד השקף ולפנים הבית טמא
מנגד השקף ולחון הבית טהור, רב אחא
בריה דרבא מתני לה בהדיא רבי יוסי אומר
רואין את חלל הטומאה. ומאן חנא דפליג
עליה ט' רבי שמעון הוא דתניא ר"ש אומר
שליש

ל"ו
[ע"ב מ"ב ר"א א"ו]
ב"ב דף י"ז ע"ב
ב"ב דף י"ז ע"ב

ל"ו על האסקופה כלה
ס' רבי

הואיל ורבו טפה: וחס לוא אין מביא את הטומאה - דכל שאין בו רוחב
טפה חיט אללא כדחוק (אלה פ"ג מ"מ) טפה על טפה על רוס טפה מרובע
מביא את הטומאה: רבי יוסי אומר רואים - את הטומאה קס"ד דה"ק
בדקין בגופו את מקום הטומאה אם היה מן המשקף ולפנים: הבית
טמא - הטהור קס"ד: וזולארו זולארו טפה קאי דקאמר ר"מ הבית
טהור וקא"ל רבי יוסי את הטומאה מן המשקף ולפנים אפי"ן שאין
זולארו רוחב לבית הוא אללא הרי י"ס כהן אללא גדול שהבית מאחיל על
הטומאה וסחס חלל הגרון אין ט טפה והי"ל לה טומאה טמונה: מן
המשקף ולחון הבית טהור - שהרי אין כהן לא בית מאחיל ולא אללא
טפה שיהא ממשיכה לחון הבית: פ"ו לפנים - ונקב זנב לחון הבית
טהור חס טומאה מביתן ומשום המשכה לא ממשיכין ליה שהרי אין
דרך מאכל ללאח דרך הפה אללא דרך השליים נקב הריעי: פ"ו למצו

הדלת הוא כהאל כפני פנמו ואין אללא פוחה מטפה "ור' אלעזר אמר
פ"ו לפנים הבית טהור לחון הבית טמא מפני טומאה יולאה דרך פוליו
וגרעה דר' אלעזר לוא אלכל דרבי יוסי קאי דר' יוסי ככלב שיש זולארו
חלל פוחה טפה איירי ורבי אלעזר שאין בחלל פוחה טפה מרקאמר פ"ו
לפנים הבית טהור "אלמא כסחס כלבים איירי שאין זולארו פוחה
טפה: מאן תנא דפליג עליה דרבי יוסי ר"ס היא - פ"ה מאן תנא
דלמא לעיל טעם כהני זית ודבר אחר מאחיל עליו ועל חני זית טהור
דלא מנטרף אלמא הרי שמי יננה דהאל לוא הייט נגיעה וקשה דהתם
אפי"ן רבי יוסי מודה בין לאביי בין לרבא דהא למעלה מטפה אללא
במשכה הוא וגרעה לפרש דאמאי דקאמר לעיל מאן הוא תנא דחשיב
לאללא נגיעה ר' יוסי מכלל דאיכא דפליג עליה וקאמר מאן הוא תנא:
ט"ס

ל"ו
[ע"ב מ"ב ר"א א"ו]
ב"ב דף י"ז ע"ב
ב"ב דף י"ז ע"ב

ל"ו
[ע"ב מ"ב ר"א א"ו]
ב"ב דף י"ז ע"ב
ב"ב דף י"ז ע"ב

ל"ו
[ע"ב מ"ב ר"א א"ו]
ב"ב דף י"ז ע"ב
ב"ב דף י"ז ע"ב

שימה מקובצת

ל"ו יוסי אומר רואין
את הטומאה כנגד
השקף: כ' וקאמר אבית
על האסקופה כלה פסא:
ל' דפליג עליה דר' יוסי
ר"ש דהא: ד' פתורי
ספדו אללא דשפיה
דקאמר ת"ק: כ' ופסא:
משום דנקבת ברישא:
ו' משום דחושב העליון
ל"ב ג"א ב"ב משום
דדופט רישא פסדיל
ות': ו' דהתם קס"ד
דראוין בצוארו פוחה
קאי: ח' אף בדרך
בטיחה דהא מביאה
פוטאחה. (ב"ב ח"ג
ג"א) א"ל פסמי שיהא
סקף וכן שוליו וחי'
קן מטבר ב"ב אדר'

בין כך ובין כך - פ"ו לפנים או פ"ו לחון בין טומאה מנגד
המשקף ולפנים בין שהא לחון בין זולארו טפה בין אין זולארו טפה
בין כן כדכתיב היה סופה ללאח: בין כך ובין כך - פ"ו לפנים או פ"ו לחון בין טומאה מנגד
המשקף ולפנים בין שהא לחון בין זולארו טפה בין אין זולארו טפה בין כן כדכתיב היה סופה ללאח:
האך בדרך כניסתה היא מניחה טומאה חי נמי פטמים שהיה מקיף וכן פוליו לפנים מפני שדרכה ללאח דרך זה: מאי לוא לחון זולארו
טפה קאי רבי יוסי - ואמר דאם טומאה מן המשקף ולפנים טמא וחיט שאין כהן המשכה טמא ליה משום שהבית מאחיל על טומאה
טמונה: אמר רבא - ר' יוסי לחון זולארו טפה קאי ולחונא רחבו טפה וחיט שאין חלל טפה וקאמר ליה
רבי יוסי רואין את חלל הטומאה: חלל האור - אם י"ס בחלל טפה ממשיך, ואם לאו, חיט ממשיך, והחי' רואין את הטומאה לוא רואין את מקום
שכיבת הטומאה קאמר דלמקום שכיבתה לא חיטיין דלא שני לן אם לבית אם לחון לבית שאין טומאה הבית אללא משום המשכה חלל רואין את
חללה קאמר, ודקאמר חס כפי"ח חס מנגד המשקף ולפנים ס' מילתא אחריית היא: ובפריש פליג - וה"ק ליה לר"מ דקאמר לענין המשכה אם
י"ס זולארו טמו חס כפי"ח חס מנגד המשקף ולפנים ס' מילתא אחריית היא: ובפריש פליג - וה"ק ליה לר"מ דקאמר לענין המשכה אם
ולפנים דקאמר כל האסקופה כלפנים והאסקופה רחבה ושקוף מחוץ בו שהדלת טקה וטקה בו כסאגורין ראויה ומהאם שקף ולפנים הוי כלפנים:
שקף כפי"ח בלע"ז כמו שאט עושין למפתח ולמשקף העליון מקום שהדלת טקה עליהן ולשון שקיפה היא הכאה שטקע דבר על חבירו כדמסאגורין
חבורה (שמה חל) משקופי עלה נדף (ויקרא ט) סרפא דשקף שדופת קיים (בגליות מה) שקיפן קידום חבוסות ברוח: מאן תנא? דלעיל (דף קכ"ב)
דהענב ככהני זית ודבר אחר מאחיל עליו ועל חני זית דקאי טהור דלא מנטרפי אלמא חס לוא חס טמא האופליג אדר' יוסי דקאי לאללא ענב:
ש"ס